

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 11ης Ιουλίου 1996 *

Στην υπόθεση T-30/96,

José Gomes de Sá Pereira, κάτοικος São João de Vêr, Santa Maria da Feira (Πορτογαλία), εκπροσωπούμενος από τον Augusto Cardoso, δικηγόρο Οπόρτο, rua Jornal Correio da Feira, 16, 1º Dtº, Santa Maria da Feira,

προσφεύγων-ενάγων,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τις Thérèse Blanchet και Isabel Lopes Cardoso, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Bruno Eynard, γενικό διευθυντή της Διευθύνσεως Νομικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού-εναγομένου,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή-αγωγή, με την οποία ζητείται, αφενός, να ακυρωθούν οι αποφάσεις του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 1995, για τον διορισμό των προέδρων και των μελών των τμημάτων προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΕΕ C 314, σ. 3 έως 5), και, αφετέρου, να υποχρεωθεί το Συμβούλιο να αποκαταστήσει τη ζημία που ισχυρίζεται ο προσφεύγων-ενάγων ότι υπέστη λόγω των αποφάσεων αυτών,

* Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. P. Briët, Πρόεδρο, B. Vesterdorf και A. Potocki, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομοθετικό πλαίσιο και ιστορικό της διαφοράς

- 1 Το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: Γραφείο) ιδρύθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 40/94). Η σύνθεση και η οργάνωση του Γραφείου ρυθμίζονται ειδικότερα στον τίτλο XII (άρθρα 111 έως 139) του εν λόγω κανονισμού.
- 2 Το Γραφείο διαθέτει διάφορα τμήματα προσφυγών, τα οποία είναι αρμόδια να αποφαινούνται επί των προσφυγών που ασκούνται κατά ορισμένων αποφάσεων του Γραφείου. Κάθε τμήμα προσφυγών αποτελείται από τον πρόεδρο και δύο μέλη. Σε πρώτο στάδιο έχει προβλεφθεί η δημιουργία τριών τμημάτων προσφυγών.

- 3 Οι πρόεδροι και τα μέλη των τμημάτων προσφυγών διορίζονται από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης (στο εξής: Συμβούλιο), το οποίο τους επιλέγει από έναν πίνακα που καταρτίζεται από το διοικητικό συμβούλιο του Γραφείου (στο εξής: διοικητικό συμβούλιο) και στον οποίο περιλαμβάνονται τρεις κατ' ανώτατο όριο υποψήφιοι για κάθε θέση που πρόκειται να πληρωθεί.
- 4 Στις 29 Μαρτίου 1995 το διοικητικό συμβούλιο δημοσίευσε δύο ανακοινώσεις κενών θέσεων, η μία από τις οποίες αφορούσε τις θέσεις των προέδρων των τμημάτων των προσφυγών και η άλλη τις θέσεις των μελών των τμημάτων αυτών (ΕΕ C 77 Α, σ. 1 έως 3).
- 5 Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) υπέβαλε υποψηφιότητα για μια θέση προέδρου ή μέλους εντός της προθεσμίας που προέβλεπαν οι ανακοινώσεις αυτές.
- 6 Μετά από μια πρώτη εξέταση των υποβληθεισών υποψηφιοτήτων, το διοικητικό συμβούλιο διαπίστωσε ότι 43 υποψήφιοι, μεταξύ των οποίων ο προσφεύγων, πληρούσαν τις απαιτούμενες ελάχιστες προϋποθέσεις. Κατόπιν αυτού, οι 43 αυτές υποψηφιότητες εξετάστηκαν κατά τη διαδικασία επιλογής που διεξήγαγε το διοικητικό συμβούλιο.
- 7 Μετά το πέρας της διαδικασίας αυτής το διοικητικό συμβούλιο κατάρτισε έξι περιορισμένους πίνακες, δηλαδή τρεις πίνακες για τις τρεις θέσεις προέδρων των τμημάτων προσφυγών και τρεις πίνακες για τις έξι θέσεις των μελών. Σε κάθε έναν από τους πίνακες που αφορούσαν τις θέσεις προέδρου προτεινόταν ένας μόνον υποψήφιος και σε κάθε έναν από τους πίνακες που αφορούσαν τις θέσεις των μελών των τριών τμημάτων προσφυγών προτεινόταν τρεις υποψήφιοι για τις δύο θέσεις μελών.
- 8 Το όνομα του προσφεύγοντος δεν περιεχόταν σε κανέναν από τους πίνακες αυτούς, διότι η υποψηφιότητά του είχε απορριφθεί κατά τη διαδικασία επιλογής.

- 9 Το διοικητικό συμβούλιο διαβίβασε στο Συμβούλιο τους περιορισμένους πίνακες υποψηφίων. Το Συμβούλιο, κατά τη σύνοδο της 23ης Οκτωβρίου 1995, έλαβε τρεις αποφάσεις διορισμού, κάθε μία από τις οποίες αφορούσε ένα τμήμα προσφυγών. Το Συμβούλιο, μεταξύ άλλων, διόρισε τον F. στο πρώτο τμήμα προσφυγών. Οι τρεις αποφάσεις δημοσιεύθηκαν στις 25 Νοεμβρίου 1995 (ΕΕ C 314, σ:3 έως 5).
- 10 Με τηλεομοιοτυπία της 19ης Δεκεμβρίου 1995, ο προσφεύγων, αναφερόμενος στην υποψηφιότητά του, ζήτησε από το Γραφείο να τον πληροφορήσει αν είχε ληφθεί απόφαση και σε ποιο σημείο βρισκόταν η διαδικασία προσλήψεων. Στις 17 Ιανουαρίου 1996 το Γραφείο του απέστειλε με τηλεομοιοτυπία τις τρεις αποφάσεις διορισμών του Συμβουλίου, όπως είχαν δημοσιευθεί.
- 11 Συγχρόνως ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου απέστειλε στις 10 Ιανουαρίου 1996 ένα έγγραφο στον προσφεύγοντα, ο οποίος το έλαβε στις 18 Ιανουαρίου 1996, προκειμένου να τον πληροφορήσει ότι η υποψηφιότητά του δεν είχε γίνει δεκτή και ότι στις 23 Οκτωβρίου 1995 το Συμβούλιο είχε διορίσει άλλους υποψηφίους.
- 12 Με τηλεομοιοτυπία της 26ης Ιανουαρίου 1996, ο προσφεύγων ζήτησε από τον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου αντίγραφο των βιογραφικών σημειωμάτων των εννέα υποψηφίων που είχε διορίσει το Συμβούλιο στις θέσεις των προέδρων και των μελών των τμημάτων προσφυγών, προκειμένου να κρίνει αν θα ασκούσε προσφυγή ακυρώσεως βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ.
- 13 Με έγγραφο της 26ης Φεβρουαρίου 1996 ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου απάντησε στον προσφεύγοντα ότι δεν μπορούσε να του διαβιβάσει αντίγραφο των εν λόγω βιογραφικών σημειωμάτων, διότι τα σημειώματα αυτά περιείχονταν στους ατομικούς φακέλους των ενδιαφερομένων και συνεπώς καλύπτονταν από την υποχρέωση τηρήσεως του απορρήτου την οποία προβλέπει το άρθρο 26 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ). Χάριν διαφάνειας πάντως, ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου περιέγραψε στο έγγραφό του τις διάφορες φάσεις της διαδικασίας επιλογής και διορισμού των υποψηφίων, την οποία είχαν εφαρμόσει κατ' αρχάς το διοικητικό συμβούλιο και στη συνέχεια το Συμβούλιο.

- 14 Συγχρόνως ο προσφεύγων ζήτησε από τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου, με τηλεομοιοτυπία της 2ας Φεβρουαρίου 1996, να του γνωστοποιήσει τα «προπαρασκευαστικά στοιχεία» σχετικά με τις αποφάσεις διορισμών που έλαβε το Συμβούλιο στις 23 Οκτωβρίου 1995. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Γραμματείας δεν έλαβε την τηλεομοιοτυπία αυτή και ότι συνεπώς δεν μπόρεσε να δώσει καμία απάντηση.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Μαρτίου 1996, ο προσφεύγων άσκησε την παρούσα προσφυγή-αγωγή βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης.

- 16 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο

- να ακυρώσει τις τρεις αποφάσεις που εξέδωσε το Συμβούλιο στις 23 Οκτωβρίου 1995 σχετικά με τον διορισμό των προέδρων και των μελών των τμημάτων προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα),
- επικουρικώς, αν δεν γίνει δεκτό το ανωτέρω αίτημα, να ακυρώσει την απόφαση περί διορισμού του προέδρου και των μελών του πρώτου τμήματος προσφυγών ή, επικουρικότερα, τον διορισμό του F.,
- αφενός, να υποχρεώσει το Συμβούλιο να αποζημιώσει τον προσφεύγοντα για τη ζημία που υπέστη από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις και, αφετέρου, να καθορίσει το ίδιο το ποσό της καταβλητέας αποζημίωσης,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

17 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο

- να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή ως απαράδεκτη,
- επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή ως αβάσιμη,
- να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

18 Με χωριστό έγγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Μαρτίου 1996, ο προσφεύγων ζήτησε την παροχή του ευεργετήματος πενίας, δυνάμει του άρθρου 94, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

19 Με έγγραφο της 15ης Απριλίου 1996, ο προσφεύγων υπέβαλε, όπως του είχε ζητηθεί από τον Γραμματέα του Πρωτοδικείου, μια εκτίμηση των δαπανών και των δικηγορικών αμοιβών για τις οποίες ζητεί την παροχή του ευεργετήματος πενίας.

20 Με έγγραφο της 10ης Μαΐου 1996, το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι δεν προέβλεπε αντιρρήσεις κατά της ανωτέρω αιτήσεως.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής-αγωγής

21 Κατά το άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, το Πρωτοδικείο μπορεί, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη. Το Πρωτοδικείο φρονεί ότι το εν λόγω άρθρο πρέπει να εφαρμοστεί στην προκειμένη υπόθεση.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής ακυρώσεως

- 22 Κατά το άρθρο 112 του κανονισμού 40/94, στο προσωπικό του Γραφείου εφαρμόζονται ο ΚΥΚ, το Καθεστώς που εφαρμόζεται στο Λοιπό Προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Καθεστώς Λοιπού Προσωπικού) και οι εκτελεστικοί κανόνες αυτών των διατάξεων που έχουν θεσπιστεί κατόπιν κοινής συμφωνίας από τα όργανα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 23 Οι πρόεδροι και τα μέλη των τμημάτων προσφυγών αποτελούν μέρος του προσωπικού του Γραφείου, όπως ακριβώς και οι λοιποί «ανώτεροι υπάλληλοι» του εν λόγω Γραφείου (βλ. τα άρθρα 120 και 131 του κανονισμού 40/94). Όπως προκύπτει από τις ανακοινώσεις κενών θέσεων που αναφέρθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 4, οι πρόεδροι και τα μέλη των τμημάτων προσφυγών είναι έκτακτοι υπάλληλοι υποκειμένοι στο Καθεστώς Λοιπού Προσωπικού.
- 24 Το άρθρο 179 της Συνθήκης, που καθιστά τον κοινοτικό δικαστή αρμόδιο επί οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ της Κοινότητας και των υπαλλήλων της εντός των ορίων και των προϋποθέσεων που ορίζει ο ΚΥΚ ή που προκύπτουν από το καθεστώς που τους διέπει, έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται όχι μόνο σε όσους έχουν την ιδιότητα του μονίμου ή άλλου υπαλλήλου (όχι όμως του τοπικού υπαλλήλου), αλλά και σε όσους διεκδικούν αυτή την ιδιότητα (διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Δεκεμβρίου 1994, T-177/94, Alimann κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. II-969, σκέψεις 34 και 35). Τα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ δηλαδή, τα οποία ρυθμίζουν τις προσφυγές, δεν αφορούν μόνο τους εν ενεργεία μονίμους υπαλλήλους, αλλά και τους υποψηφίους υπαλλήλους (απόφαση του Δικαστηρίου της 31ης Μαρτίου 1965, 23/64, Vandevynne κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 49, και διάταξη του Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 1991, C-126/90 P, Bocos Viciano κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-781, σκέψη 13).
- 25 Δεδομένου ότι το άρθρο 46 του Καθεστώτος Λοιπού Προσωπικού προβλέπει ότι οι διατάξεις του τίτλου VII του ΚΥΚ περί προσφυγών εφαρμόζονται κατ' αναλογία, οι υποψήφιοι για θέση υπαλλήλου εμπíπτοντος στο πεδίο εφαρμογής του Καθεστώτος Λοιπού Προσωπικού υπόκεινται στα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ.

- 26 Κατά συνέπεια, ο προσφεύγων έπρεπε οπωσδήποτε να έχει ασκήσει την παρούσα προσφυγή βάσει του άρθρου 91 του ΚΥΚ, αφού η διαφορά αφορά τη συμμετοχή του στη διαδικασία επιλογής των υποψηφίων για τις θέσεις προέδρων και μελών των τμημάτων προσφυγών. Ο προσφεύγων, στο δικόγραφο της προσφυγής του οποίου (σ.1 και 7) γίνεται μνεία του άρθρου 173 της Συνθήκης, στήριξε την προσφυγή του σε διάταξη που δεν έχει εφαρμογή στην προκειμένη υπόθεση.
- 27 Υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, που οφείλονται στο γεγονός ότι ο κανονισμός 40/94 αποτέλεσε καινοτομία, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι είναι δίκαιο να εξετάσει την προσφυγή, και ειδικότερα το παραδεκτό της, από την άποψη του άρθρου 91 του ΚΥΚ.
- 28 Επί του σημείου αυτού επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, κατά το άρθρο 91, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, η προσφυγή στο κοινοτικό δικαιοδοτικό όργανο είναι παραδεκτή μόνον εφόσον έχει υποβληθεί προηγουμένως στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) ένσταση υπό την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ κατά της βλαπτικής πράξεως. Από τη νομολογία προκύπτει ότι, αν εξαιρεθεί η περίπτωση στην οποία με την προσφυγή προσβάλλεται πράξη μη προερχόμενη από την ίδια την ΑΔΑ, π.χ. μια απόφαση εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού (απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουνίου 1990, T-133/89, Burban κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-245, σκέψη 17) ή έκθεση βαθμολογίας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουλίου 1992, T-1/91, Della Pietra κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-I-2145, σκέψη 23), η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, αν προηγουμένως δεν έχει υποβληθεί εμπροθέσμως ένσταση (διάταξη του Δικαστηρίου της 10ης Ιουνίου 1987, 317/85, Romar κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 2467, σκέψεις 11 και 13).
- 29 Πριν όμως από την άσκηση της προκειμένης προσφυγής ακυρώσεως, με την οποία δεν προσβάλλεται απόφαση εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού, δεν είχε υποβληθεί ένσταση υπό την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Συγκεκριμένα, οι τηλεμοιοτυπίες της 19ης Δεκεμβρίου 1995, της 26ης Ιανουαρίου 1996 και της 2ας Φεβρουαρίου 1996, με τις οποίες ο προσφεύγων ζήτησε από το Γραφείο και από το Συμβούλιο να του παράσχουν ορισμένα στοιχεία ή ορισμένα έγγραφα, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ενστάσεις. Πράγματι, με τις τηλεμοιοτυπίες αυτές ούτε αμφισβητείται το κύρος των προσβαλλομένων αποφάσεων ούτε καλείται η ΑΔΑ, δηλαδή το Συμβούλιο, να τροποποιήσει τις αποφάσεις αυτές.

30 Κατά συνέπεια, η προσφυγή ακυρώσεως πρέπει να θεωρηθεί ως προδήλως απαράδεκτη.

Επί του παραδεκτού της αγωγής αποζημιώσεως

31 Κατά πάγια νομολογία επί των υπαλληλικών υποθέσεων, όταν ασκείται προσφυγή-αγωγή με την οποία ζητείται συγχρόνως η ακύρωση πράξεως κοινοτικού οργάνου και η επιδίκαση αποζημιώσεως για την προκληθείσα από την εν λόγω πράξη ζημία, τα αιτήματα αυτά τελούν σε τόσο στενή σχέση μεταξύ τους ώστε το απαράδεκτο της προσφυγής ακυρώσεως επισύρει το απαράδεκτο της αγωγής αποζημιώσεως (διάταξη του Πρωτοδικείου της 24ης Ιουνίου 1992, T-11/90, H. S. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. II-1869, σκέψη 25, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Φεβρουαρίου 1994, T-82/91, Latham κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. II-61, σκέψη 34).

32 Στην προκειμένη υπόθεση η αγωγή αποζημιώσεως τελεί σε στενή σχέση προς την προσφυγή ακυρώσεως. Κατά συνέπεια, είναι προδήλως απαράδεκτη, όπως και η προσφυγή ακυρώσεως.

Επί της αιτήσεως παροχής του ευεργετήματος πενίας

33 Κατά το άρθρο 94, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν ένα τμήμα καλείται να αποφασίσει αν θα δεχθεί ή θα απορρίψει αίτηση παροχής του ευεργετήματος πενίας, εξετάζει μήπως η αίτηση παροχής έννομης προστασίας είναι προδήλως αβάσιμη. Ωστόσο, εξετάζει προηγουμένως μήπως η αίτηση παροχής έννομης προστασίας είναι προδήλως απαράδεκτη.

34 Εν προκειμένω, η αίτηση παροχής του ευεργετήματος πενίας πρέπει να απορριφθεί, λόγω του ότι η προσφυγή-αγωγή είναι προδήλως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

35 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εντούτοις, κατά το άρθρο 88 του ίδιου αυτού κανονισμού, το οποίο εφαρμόζεται κατ' αναλογία στην παρούσα δίκη, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση παροχής του ευεργετήματος πενίας.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 3) Κάθε διάδικος θα φέρει τα έξοδά του.

Λουξεμβούργο, 11 Ιουλίου 1996.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

C. P. Briët